

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XIV. Augustinum quoque per literas ab Origenismo absterret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A quibus, ut loquitur Hieronymus, Occidentalium Sacerdotum aures commoveret.

Hier. Epif.
62. cap. 3.

XII. His excitus Pamphilus, Roma Hieronymum rogat per literas, ut quoniam multorum animos in diversa distrahebat hæc altercatio, Epiphanius causam alii, alii Iohannis tenuibus, suam ipse sententiam expromeret. Morem gestit Hieronymus, & luculenta responsione, anno Christi 393. data, veram ac genuinam contentionsis causam esse ostendit, non Pauliniani consecrationem, quam iracundia sua Iohannes prætendebat, sed Origenistum, quem ad octo revocatum capita Iohanni objectum fuisse narrat, & quibus tria tantum purgaverit. Atque hæc diligenter notari jubeo, ut inde Origenistarum huius etatis doctrina & dogmata in controversia posita spectari possint. Primum illud est; nec Filium videre posse Patrem, nec Spiritum videre posse Filium: secundum; animam propter peccata e cœlo fuisse in corpus, sic tamquam in carcere dejectam: tertium; futurum ut Diabolus & Dæmones peccatorum aliquando pœnitent, & cum Sanctis in cœlo regent: quartum; Adamum & Eman ante peccatum corpore caruisse, humana autem corpora iis post peccatum circumposita tunicis pelliceis significari: quintum; carnem neutiquam suscitatum iri, non membra denuo simul esse compingenda, sexu homines penitus carituros: sextum; Paradisum terrestrem allegorice intelligendum: septimum; aquas quæ super cœlum in Scriptura esse dicuntur, Angelos esse, quæ supra & infra terram, Dæmones: postremum; imaginem Dei peccando hominem amulisse. Plurima præterea leætu digna habet hæc Epistola, si quis accuratam temporum illorum notitiam consequi cupit. Id præcipue manifestis rationibus comprobat Hieronymus, quod diximus, C ante ordinatum Paulinianum, iam Origenis causa Iohannem & Epiphanius inter se fuisse altercas. Quamobrem Halloxiū miror, & recentiores quoddam, qui hodieque contradicant, nec Hieronymi solum testimonium flocci faciant, sed & Epiphanius, qui ita Iohannem alloquitur: *Video enim quod propter hanc causam omnis vestra indignatio concitata sit, quod dixerim vobis, Arg patrem, Origenem scilicet, & aliatum heretikon radicem & parentem laudare non debitis. Et cum vos regarem ne ita craratis, & monetem, contradixitis, & me ad tristitiam & lacrymas adduxitis: non solum autem me, sed & alios plurimos Catholicos, qui intererant. Inde, ut intellico, hæc est omnis indignatio, & iste furor, & idcirco communianini, quod mitiatis adversum me Epistolas, ut hoc illaque sermo vester di' curat.* Denique propositum sibi esse declarat in eadem Epistola Hieronymus, opere peculiari dogmata Origenis convellere.

D XIII. Veritus interea ne literis Iohannis, & Iudori insuffurationibus occupatus Theophilus animus male de Orthodoxorum causa sentiret, æquum duxit gestarum rerum historiam ad eum pescrivere, seque & gregales suos apud eum purgare. Pacem ergo optare se, ad eamque conciliandam paratum declarat per Epistolam, quæ inter Hieronymianas numero sexagesima secunda habetur, & codem anno 393. data est: multa deinde imposita sibi à Iohanne crimina confutat; in quibus advertendum est infimulatum eum à Iohanne, quod Origenis opera quædam Latine vertisset, respondisse: *Hoc non ois ego feci, sed & confessor Hilarius fecit, & tamen utrum e nosram noxia quæque detuncans uilia transiit: & paulo post: Sic enim interpretationem & idiomata Scripturarum Origeni semper attribui, ita dogmatum constantissime ab aliis oritur.* Ut ostendat præterea quam vana esset Iohannis de Pauliniani ordinatione querela, ordinatum eum assertit in Eleutheropolitano territorio, non in Æliensi. Eleutheropolis autem ea est Hebron; Ælia, Ierusalem. Denique postquam ad procurandum sibi exitum Iohannem laborasse, & auctoritatem publicam ac rescripta sollicitasse questus est, cupere se significat, ut discordia omnes sopiantur. Vtraque parte audita veritatem perspexit Theophilus, & malis artibus non bonam causam à Iohanne aliiisque foreri compierens, adversum ita amplexus est, ut utrosque tamen ad sinceram concordiam revocare niteretur, & repugnantes Origenistas molliter ac benigne adhiberet.

E XIV. Cæterum ad coercendam serpentis Origenismi luem sequente anno Hieronymus Augustinus pierate florentem & eruditio[n]em, quicū sibi notitia aliqua intercesserat, paratio Alypio Tagaſtenſi postmodum Episcopo, quiq[ue] iam ante optare se significaverat, ut Origenis opera ab Hieronymo Latine redderentur, moneret per Epistolam, quæ intercidit, ut in Origenis scriptioribus cautus incedat, approbatib[us] melioribus, sequitoribus rejectis: at Origenis sibi notari errores responsione sua Augustinus postulavit. Certe ab his dissensionibus animum procul hic habuit, neque multum sese interposuit Origenistarum rebus: errores duntaxat Adamantij pro re nata impugnavit, velut in libris De Civitate Dei. Hieronymum autem ad reintegrandam cum Rufino amicitiam valde hortatus est.

F XV. Anno à Christi ortu 397. post viginti quinque annorum discessionem Romam reversa est Melania, Rufino itinerum socio comitata. Causam reditus eam fuisse dicit Palladius: Meliam neptem suam, Piniani uxorem, nuptiarum, mundique pertasam, Christo reliquum vita consecrare velle cum accepisset, veritam seniorem ne in perverlos secessionis sua duces neptis sua incideret, Romanam advolasse, eamque consiliis adjuvisse.